

Nicolae VASILE

Pulbere de iubire

**Pășeam sfios
pe scara infinitului,
căutând iubirea,
țintind nemurirea.**

**Voiam să mă ieși cu tine-n zbor,
simțind că mușchii nu-mi mai vor,
mă agățam și mă lipeam de tine,
să mă topesc de bine.**

**Fi-vom cândva doar gând,
departe de Pământ,
radiind spre univers
ceva ce mulți n-au înțeles.**

**Pulbere de stele,
cândva noi vom deveni,
cu vântul și cu ploaia,
pe Pământ, vom reveni.**

**Iubirea noastră va-ncolți din nou,
făcând universului cadou
semințe de viață, celule de iubire,
născute din tine și din mine.**